

Radom, dnia 30 stycznia 2018 roku

Znak: GKN-III.6821.20.2017

D E C Y Z J A

Na podstawie art.1 ust.2 i art.8a ust.1i ust.4 i ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz.U. z 2016 r. poz.703) oraz art.104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz.U. z 2017 roku, poz. 1257.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 30.11.2017 roku Wójta Gminy Jastrzębia w sprawie uznania za mienie gromadzkie nieruchomości położonej w miejscowości Wólka Lesiowska, oznaczonej jako działka ewidencyjna nr 62 powierzchni 0,81 ha

STAROSTA RADOMSKI

orzeka o uznaniu za mienie gromadzkie nieruchomości położonej w obrębie Wólka Lesiowska gmina Jastrzębia, powiat radomski województwo mazowieckie, oznaczonej jako działka ewidencyjna nr 62 o powierzchni 0,81 ha , stanowiącej użytki rolne klasy bonitacyjnej Ł IV i Ps V .

U z a s a d n i e n i e

Wójt Gminy Jastrzębia wnioskiem z dnia 27 listopada 2017 roku roku zwrócił się do tutejszego Starostwa o uznanie za mienie gromadzkie nieruchomości położonej w Wólce Lesiowskiej, oznaczonej jako działka ewidencyjna nr 62 o powierzchni 0,81 ha z wykorzystaniem zgromadzonej już dokumentacji w sprawie GKN.III.6821.25.2016.

Przeprowadzone postępowanie administracyjne wykazało co następuje:

Ostateczną decyzją z dnia 29 maja 2017 roku znak: GKN.III.6821.25.2016 Starosta Radomski odmówił uznania za wspólnotę gruntową działki nr 62 o powierzchni 0,81 ha położonej w Wólce Lesiowskiej, gdyż nie zostały spełnione wymogi ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych. W obecnym postępowaniu wykorzystano wszystkie dokumenty zgromadzone w w/w opisanej sprawie, łącznie z ustaleniami na wizji w terenie oraz zeznaniami świadków.

Z dokumentów zgromadzonych w operacie polowym i obliczeniowym przechowywanym w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Radomiu za numerem 213/10/166/62 wynika, iż pierwsze prace geodezyjne związane z zakładaniem ewidencji i klasyfikacji gruntów gromady Wojciechów na obszarze wsi Wolka Lesiowska rozpoczęły się w maju 1959 roku . Geodeta mgr inż. Jan Kobylański dokonał ustalenia stanu władania gruntami na podstawie oświadczeń stron zainteresowanych i przedłożonych przez nich dokumentów w nawiązaniu do planu sporządzonego w 1959 roku. W protokole ustalenia stanu władania podpisanego przez przedstawicieli wsi oraz przez przedstawiciela Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej pod poz. 67 widnieje wpis: **wspólnota gromadzka** jako władająca gruntem obejmującym wówczas działkę nr 72 oraz nr 315. W dokumentach znajdują się również obliczenia powierzchni poszczególnych działek, wg którego działka nr 72 posiada 0,8140 ha Taki stan władania potwierdzony został również w załączniku do protokołu z ogólnego zebrania mieszkańców wsi pod poz.69.

Dane zawarte w opisanych wyżej dokumentach geodezyjnych przeniesione zostały do zbioru ewidencji gruntów prowadzonej dla obrębu geodezyjnego Wolka Lesiowska , **działka oznaczona nr 72 o pow. 0,814 ha została w 1961 roku zapisana jako wspólnota gromadzka**. W 1982 roku rozpoczęły się prace geodezyjne polegające na odnowie ewidencji gruntów wsi Wólka Lesiowska, o czym świadczy operat techniczny przechowywany w PODGiK za numerem 213/10/685/84. W protokole ustalenia stanu władania pod pozycją 63 figuruje wpis **wspólnota wsi jako władająca gruntem działki nr 72**, która otrzymała nowy numer – 62 bez zmiany powierzchni. Potwierdzeniem zmiany numeracji są także mapy znajdujące się w operatach geodezyjnych, zgodnie z którymi **działce nr 72 odpowiada działka nr 62**.

Dnia 14 kwietnia 2017 roku na potrzeby prowadzonego wówczas postępowania o uznaniu za wspólną gruntową przeprowadzona została wizja w terenie połączona ze spotkaniem wszystkich zainteresowanych prowadzonym postępowaniem dotyczącym uregulowania stanu prawnego nieruchomości, której dotyczy wnioski.

W wyniku przeprowadzonych oględzin przy uwzględnieniu dodatkowych wyjaśnień udzielonych przez biorących udział w wizji ustalono, iż działka nr 62 położona bezpośrednio przy drodze gminnej jest uporządkowana i porośnięta trawą, Mieszkańcy wsi utrzymują porządek, zajmują się jej sprząaniem, koszą trawę. Obecni na wizji potwierdzili zeznania świadków, dołączone do wniosku, iż działka ta uznawana była jako publiczna, wykorzystywana jako boisko do gry w piłkę, wcześniej wypasano bydło. Nigdy nie powołano grupy ludzi, która miałaby nie rozporządzać. Jeden ze świadków urodzonych w 1938 roku na podstawie informacji uzyskanych od ojca, który pełnił funkcje sołtysa w latach 50-tych XX wieku stwierdził, iż przedmiotowym gruntem zarządzała Gromadzka Rada Narodowa, a mieszkańcy wioski mogli korzystać z niej według swoich indywidualnych potrzeb jak z rzeczy cudzej.

W przedmiotowej sprawie podstawę prawną decyzji stanowią przepisy ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych. Zgodnie z art.1 powołanej ustawy wspólnotami gruntowymi podlegającymi zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w ustawie są nieruchomości rolne, leśne oraz obszary wodne:

- 1) nadane w wyniku uwłaszczenia włościan i mieszczan-rolników na wspólną własność, we wspólne posiadanie lub do wspólnego użytkowania ogółowi, pewnej grupie lub niektórym mieszkańcom jednej lub kilku wsi,
- 2) wydzielone tytułem wynagrodzenia za zniesione służebności,
- 3) powstałe w wyniku podziału pomiędzy zespoły mieszkańców poszczególnych wsi gruntów, które zostały nadane przy uwłaszczeniu włościan,
- 4) użytkowane wspólnie przez mieszkańców dawnych okolic i zaścianków oraz należące do wspólnot urbarialnych i spółek szlacheckich,
- 5) otrzymane przez grupę mieszkańców jednej lub kilku wsi na wspólną własność, do wspólnego użytkowania w drodze przywilejów i darowizn bądź nabyte w takim celu,
- 6) zapisane w księgach wieczystych jako własność gromady, jeżeli w księgach tych istnieje wpis o uprawnieniu określonych grup mieszkańców do wieczystego użytkowania i pobierania pożytków.

Jednocześnie, oprócz w/w wspólnot gruntowych podlegają zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w niniejszej ustawie także nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie tej ustawy były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

Od zasady wynikającej z art. 1, ustawa wprowadza wyjątek, o którym mowa w art. 3 ustawy. Zgodnie z jego treścią, nie zalicza się do wspólnot gruntowych nieruchomości lub ich części określonych w art. 1 ust. 1, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy zostały prawnie lub faktycznie przekazane na cele publiczne lub społeczne.

Dla ustalenia, czy dana nieruchomość stanowi mienie gromadzkie istotne znaczenie ma okoliczność, czy taka nieruchomość należała do gromad istniejących w okresie od 1933 do 1954 roku oraz czy przed 5 lipca 1963 roku (dzień wejścia w życie ustawy) była faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi. Mienie gromadzkie służyło i często nadal służy potrzebom ogółu mieszkańców dawnej gromady, ale użytek ten ma charakter społeczny. Mieniem takim są tzw. wójtówki, kowalówki, działki szkolne, place publiczne, piaskownie, cmentarzyska, wodopoje, drogi dojazdowe do pól i domostw.

Biorąc organ prowadzący postępowanie uznał, iż przedmiotowa działka spełnia wymogi ustawowe do uznania jej za mienie gromadzkie. Przed 1963 rokiem była faktycznie wykorzystywana jako grunt użyteczności publicznej. Podmiotem, który korzystał z prawa do

użytkowania przedmiotowej działki nie była wyłącznie określona grupa osób do tego uprawnionych, ale ogół mieszkańców wsi. W przedmiotowej miejscowości nie powołano nigdy oraz nigdy nie zebrano grupy ludzi, która miałaby rozporządzać przedmiotową nieruchomością.

Oparto się również na przepisach ustawy z dnia 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych. W miejsce dotychczasowych gmin i gromad utworzono nowe gromady jako jednostki podziału administracyjnego wsi (art. 1), a gromadzkie rady narodowe stały się organami władzy państwowej w gromadach (art. 4). Mieszkańcom dotychczasowych gromad zagwarantowano nienaruszalność indywidualnie im przysługujących praw (art. 38), a ponadto udzielono delegacji do wydania przepisów wykonawczych regulujących m.in. tryb przekazania majątku gminnych rad narodowych i sprawy zarządu mieniem gromadzkim (art. 41). W wydanym na podstawie tej delegacji rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1957 roku w sprawie zbywania nieruchomości wchodzących w skład majątku i dobra dawnych gromad (Dz. U. Nr 49, poz. 237) majątek i dobro gromadzkie traktowano jak własność państwa. Dyspozycje o charakterze właścicielskim następowały co prawda na wniosek zebrania wiejskiego, ale w formie i na podstawie uchwał gromadzkich rad narodowych, będących organami władzy państwowej. Konsekwentnie, w późniejszych aktach wykonawczych, utrzymywano tak określone zasady dysponowania mieniem. Na tle wymienionej ustawy z 1954 roku wskazywano w doktrynie, że utworzenie gromad jako jednostek podziału administracyjnego wsi spowodowało, iż przestał w sensie prawnym istnieć dotychczasowy podmiot własności mienia gromadzkiego. Odpowiednikiem dawnej gromady stała się wieś, która nie miała osobowości prawnej ani zakresu zadań publicznych, a zatem nie mogła stać się następczynią gromady w zakresie praw majątkowych. Właścicielami mienia nie stali się również mieszkańcy wsi, którzy nigdy przedtem nimi nie byli.

Zgodnie z art. 8 ust.1 w związku z art. 1 i 3 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych cytowanej w podstawie prawnej ustalenie, które nieruchomości stanowią mienie gromadzkie bądź wspólnotę gruntową należą do zadań starosty. Decyzje te mają charakter deklaracyjny i poświadczają stan prawny na czas wejścia w życie stawy zagospodarowaniu wspólnot gruntowych - czyli 5 lipca 1963 roku i trwający nadal.

Analiza zebranego materiału wykazała, iż działka objęta wnioskiem przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych stanowiła grunt użyteczności publicznej i społecznej, co świadczy o możliwości uznania jej za mienie gromadzkie.

Pismem z dnia 10 stycznia 2018 roku zawiadomiono o zakończeniu postępowania administracyjnego i o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów, strona nie skorzystała z tej możliwości we wskazanym terminie.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w sentencji.

pouczenie: od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Wojewody Mazowieckiego za pośrednictwem Starosty Radomskiego w terminie 14 dni licząc od dnia jej otrzymania. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

otrzymują:

1. *Wójt Gminy Jastrzębia*
2. *Pani Teresa Michalska*
Sołtys wsi Wólka Lesiowska
Wólka Lesiowska 51, 26-631 Jastrzębia
3. *GKN.III.6821.20. 2017 – a /a*

Z up. STAROSTY
mgr Ewa Taborek
Z-ca NACZELNIKA
Wydziału Geodezji, Kartografii
Katastru i Nieruchomości